

turkish

by *biba ismail*
poetess (skopje - macedonia)

mektuplardan alıntılar

ŞİMŞEK
Kafana şimşek gibi bir darbe alınca
Gök gürlemesini, gümbürtüsünü
Duymayı bekleme
1973

DENEMECİ
Eğer biz hepmizde duygu varsa
O zaman hiçkimse hakiki şair değildir,
Şair olabilmek için
Biz sadece şair olmayı deniyoruz
1999

CAHİLLİK
Hiç kimse beni
Benim kadar tanımıyor;
Ona rağmen kendimi
Nekadar az tanıdığımı biliyorum
1973

MERHAMET

Başkasına ettiğin en küçük kötülüğü bile
Hatırlamak, merhamet demektir
Ancak başkasının sana yaptığı en büyük
Kötülüğü de unutmak yine merhamettir
1997

KILIÇ VE KALEM

Kalemin suskunluk içindeyse
Kılıç kaldırman nafilendir
1993

KEHANETLİĞE DEĞİN

Her insan bir kahindir
Çünkü hayat insanın kendisinden başlar
Yine kendisiyle sona erer
1988

MUTLULUĞA DEĞİN

Çoktanrılıktan-ülkeye ve atalara karşı saygıyı
Doğulu dinlerden ruhaniliği,
Musevilikten geleceği ve daimalığı
Hıristiyanlıktan aşkı ve affetmeyi
İslamiyetten din coşkusunu
Laiklikten anlayış ve açıklığı
Hümanizmden tek adımı benimsemiş olsaydık
Kuşkusuz ozaman en mutlu olurduk
1990

VATAN

Bir parça toprak
Hürriyetimizi tadabildiğimiz;
Çok büyük olabilir, içinde evren de dahil bilcümle,
Ya da çok küçük, sınırlı hayal gücümle...
1990

VİZYON

... Kendi eski yöneticileriyle tekrar birlik olma zamanı geldiğini anlayınca,
çirakları,onun son nasihatları için hazırlanmaya başladılar. O dedi ki:

Siz de ben yedi yaşındayken Malzemededen kurtulduğum gibi kurtulun. Ben yedi yaşındayken mahallemizdeki bir yoksul çocuğa benim en sevdiğim oyuncuğımı verdiğimde, o çocuk ise hata yaptı ve verdiğim hediyeğin anlamını unutmamı mecbur ettirdiği bana.

Ben on yedi yaşındayken, aşkı dostluğa tercih ettiğim gibi, siz de ihtirastan kurtulun.

Ben yirmi yedi yaşındayken beni huzura değil, tam bencilliğin kucağına iten övgüleri almaya son vererek, tanıdıklardan kurtulun.

Ben otuz yedi yaşındayken şöhretin, bir hayalden başka bir şey olmadığını anladığım gibi, siz de şöhretten kurtulun.

Ben kırk yedi yaşındayken gerçeği, gerçeğe emanet ettiğim gibi, siz de metafizik görüşlerinizden kurtulun.

Ben elli yedi yaşındayken, insan davranışındaki ikiyüzlülüğü tanıdığım gibi, siz de insaniyetlikten kurtulun.

Ben altmış yedi yaşındayken, yaptığım gibi size benzerlerden kurtulun ve münzeviler gibi yaşayın, hiçbir dostunuz kalmayacaktır.

Ben yetmiş yedi yaşındayken yazmayı keserek, beni doğadan uzaklaştıran kitapları imha ettiğim gibi, fikirlerden kurtulun.

Hala kabul etmediğiniz ebediyete, göç edebilecek kadar güç bulacağınız anda, tespit edilmiş bir günde bildiğiniz hayattan kurtularak, vücudunuzdan kurtulun...

1999

eşit ve özgür olandan **alıntılar**

NEFES ALMAK

(Zaman ve mekan oluşmasından önce)

Derin nefes alarak, ucları ve zamanı olmayan uzayı deşerken kendimi tuttum. Bana yaşama süresi tanındığı kadar, dolaşmaya devam ettim. Bu şekilde hayatı çok daha güçlü şekilde hissedebiliyordum. Çünkü ozaman kendi hayatımın bir parçası olmaya başardım.

1995

TÜRKÜYÜ

(Sakinlerinin yeniden özgürlüğüne kavuştukları bölgede)

Bir bölge için, ordular çarpıştılar. Nihayet orasını terkettiler ve o toprak tekrar özgürlüğünü kazandı. İnsanların beleklerinde savaşıyan tarafları barıştırmaya çalışan o deha insanın sadece söylediği türkü kaldı. O bile türküsüyle, zalim savaşçıları barıştırmaya başaramadı. Doğanın, kuşlar, ağaçlar ve ırmaklar üzerinden, çalışan dimanın türküsünü ötelere taşıması nafiye.

1997

ŞİİR

(Volga sahillerinde huzur hüküm sürdüğü dönemde)

Bir halkla ilgili hatıralarım, şiirinde şunların söylendiği, meçhul bir şairin şiirine beni geri çevirmektedir:

*Oğlum benim,
Bir gün arkandan boşluğumu özlemle hissettiğin anda
Dünyanın ötesindeki dünyanın bir parçası
 olmak için yola çıktığımda,
Unutma, hayatın tadını al,
Sirası geldiğinde ve sen de bu dünyanın ötesindeki
 dünyanın bir parçası olduğunda,
O zaman benim hücreme gel,
Benim varlığıma ve benim boşluğuma gel,
Elimde kalem, bir kağıt sayfası önünde
Yeni bir başlangıç arayışı içinde
Beni kendi şöhretimde bulacaksın.*

1997

KAYA

(Moğolistan'ın Gobi Çöllüğünde bir romantik anda)

Hiç kimsenin hiçbir zaman yaklaşmadığı bir sağır kaya oldum. Yanımda buluşan sevgililer aşklarının sıcaklığına dair bir kanıt bırakabilmek için, aşklarını taşa kazımakata dırlar.

1995

VİCDANA DAİR

(Savaş zamanından tanıklık)

Bana adanmış insanla işbirliği yapmam mecburiydi. Müşterek çabamızla şöhret peresliğın ve gençliğimizden kalan idealizmin dizginlerini kurtarabildik.

Oysa O, hayatında geçinebilmek için, araç olarak siyaseti seçmiş ve belirli biri olmuştu. İçinde gurur duyarak bir zalim gibi idare etmekteydi. Kendisine yaptıklarını neden yaptığını ve bizim idealizmimiz ne oldu? Başkalarından daha üstün olma fikrimiz ne oldu? sorduğumda, bana edinimleri korumak ve muhafaza etmek mecburiyetinde olduğunu söyledi.

Aynı gün, yükümlüklerimden serbest edildiğim belge imzalandı.
1997

O DÖNEN KİŞİYE DAİR

(Zaman ne Mekan olmayan yerde)

Ve işte istemediğim halde ne mekanı ne de birşeylerin hissedildiği yere döndürüldüm.

1997

MUHTEREM

Muhterem'in hücresi etrafında ölüm kol geziyor. Bir anda yaşlı adamın örneksel hayatı etrafında dolanıp dönerken O bayan, Muhteremi unutmuş oldu.

Muhterem, uzay eylemi sayesinde tıpkı kendinden önce ve sonraki varlıklar gibi doğaya karışıyor, uzun zaman anlayabilmek istediği adaletin (hakkın) bir parçası olurcasına.

Ailesi ve halk bu büyük adama son saygısını sunabilmesi için her taraftan koşarak geliyordu. Birileri onun hücreesindeki misk kokuları hissetmiş ve onun peygamberlere layık özelliklerini dilden dile aktarıyorlarmış. Bir diğerleri hücreesinde kendi gözleriyle nur yandığını gördüklerini söylediler ve onu peygamber ilan etmişler.

Daha yaşlı olan birinci oğlundan olan torunu, dedesinin vasiyetnamesini açtı ve dinlemeye gelenlerin önünde yüksek sesle okumaya başladı. Vasiyetnamemi okuyun, hayatım ve o dünyada iken istediklerim hakkında karar verin. Benim hayatım hiç kimsenin hayatından daha önemli olmadığını unutmayın. Tıpkı aranızdan herhangi biri, bir diğerinden daha önemli olmadığı gibi. Ben, fikirlerini özgürce geliştiren insanlardan bir başka insandım. Umarım aralarından ebediyete kavuşan son kişi olmayacağım. Tıpkı aralarında özgürlüğü ilk kazanan ne de son kazanan olmadığım gibi.

Adım attığım gün bayramdı ve varoluşumun özgürlüğünün hakiki birleşimiydi. Mezarıma gelince, sıradan bir mezar olmasını istiyorum.

Hücrede olmasını istiyorum. Mezarımın başucunda da şunların yazılı olmasını istiyorum: Burada Yeşil Vadinin bir yurttaşı istirahat etmektedir. Hücreme gelince, kapısı her zamanki gibi açık kalsın. Hücrem olduğu gibi kalsın. Onarılmamasını ya da süslenmesini istemiyorum. Kader onu toz-toprak ve kül haline çevireceği ana kadar öyle kalmasını istiyorum.

Pahalılarım benim, benim için sevinin. Çünkü mekan ne kadar genişliyorsa, mekandaki yosun da okadar genişleyecektir. Ve zaman ne kadar daha uzun sürerse, zamansızlık da okadar daha uzun sürecektir. Duyarlılık her ne kadar güçlü idiyse de, duyarsızlık daha güçlüdür ve varlık ne kadar daha uzun sürüyorsa, yokluluk daha uzun sürmektedir.

1996

bütünleyiciden alıntılar

KUŞKU

Geceyi gece sürpriz ediyorum, tıpkı çöpteki damla gibi. Ben küfür ediyorum, sonra da kaderinin cilvesine bırakıyorum.

Akabinde sabahlamaya koyuluyorum, bahtsızın ortaya çıkmasını gözetliyorum. Başlangıçta sadece geceyleyin, daha sonraları sabahları da gözetliyorum. En nihayet günün her anında onu bekler oldum. Çünkü bizim dostumuz kendi mesleğine artık alışmış başlangıçta utandığı gibi utanmıyor artık. Programlaşmış bir davranış çabası içinde profesyonelce davranmaya çalışıyor. Ve oraya kadar gelmiştik ki, karşılaştığımızda, bakışlarımız kesiştiğinde utanç duygusuna kapılmış bendim, o değil.

1999

BÜTÜNLEŞMEK

Şimdi, davacının tanıklığı ve savunmanın sonuç konuşması sona erdiği gözönüne alınırsa, Tanrı-yargıç söz almalı ve sessizlik anına kadar yargı kararını tazdiklamalıdır.

Ve işte tıpkı bir zifir karanlık bir kuyudan ışık parıldıyorcasına hem esir hem özgürlük alanı oluyorum aynı zamanda. Özgürlük üzerinden gelen

sessizlik, Tanrı-yargıcı tanımak ve yargısını duymak için teşvik ediyor. Akabinde, gözü kapalı hiç titremeden yaklaşıyorum. Yalancı aynalar, özelliği mahsumiyet olan insan bilincine dayanarak mahkumiyet kararını söyleyen Tanrı-yargıç önünde beni takdim ediyor. O anda kendi kendimin önünde durduğumun güçhal farkına varıyorum. O anda bütün karşıtlıklar yokolarak, bir bütünleşme meydana gelmektedir.

İşte ben aynı zamanda hem peygamberler hem de sıkıntı içindeki insanların önündeyim. Onlara yaklaşıyorum ve Tanrı-yargıcın adına içlerinde bütünleşiyorum, aynı zamanda onun içinde de bütünleşiyorum. Çünkü bütün bizler aynı kadere sahibiz. Aslında bilinç, kararı değiştirmek uğruna sonsuz biçim tellafuzu değildir. Bilinç, insan dengesinin sınırından başka bir şey değildir. Demek, İşte tekrar buradayım, her şeye kadir olmanın bir parçası olmaktan asla vazgeçmemiş olarak. Hiçbir zaman terketmediğim varlık ve boşluğun içindeyim.

Varlık ve boşluğun herşeye kadir gücüyle hakiki bir şekilde bütünleşmiş bulunuyorum. Çünkü ölümden sonra toz olmaktan bahsedilmeyecektir.

1998

YOLCU

Yeryüzünde bulunmamdan sonra, daha önceki hayatımın o dünyasına karşı nostalji duygularıyla başı boş dolaşmayı sürdürüyorum.

Bunca başı boş dolaşmaktan sonra bile, benim o dünyevi hatıralarımla kesintisiz olarak yaşamaktayım. Zaman ve mekan içinde hiçbir engel olmadan uçmaktayım. Mutlaki ebediyete ve evrensel adalet yolunda ne kadar ilerliyorsam da, insanı geliştiren ve geliştirecek olan herşeyi yenileme hevesinden hareket ederek, yine de geride hafızamı yoran bir konu kalmaktadır: O da bizzat insan konusudur. Hergünkü hayatı, iç varlığı, kendi özgürlüğü ile olan insan.

Çünkü insansız yaşamanın ve ölmenin bir anlamı olur muydu hiç? İki yüzü, ebediyetsizliği tatmak ve özgürlük olan her şeye kadirliğin anlamı olur muydu hiç?

Bu arada kendi kendime soruyorum yeryüzünde mutluluk neden insanın elinde olan bir şey değildir?

İnsan hayatının ötesindeki hayatta mutlu olduğumun tanığıyım. Çünkü orada ben ben olmayı başardım. Ancak dünyadaki hayatla ne oluyor? İyileşmek mümkün müdür?

Bu işi şu anda bulunduğum yerden gerçekleştirmem mümkün müdür?

Sadece ölüm, açgözlülük ve nankörlüğe kapak koyabilir. Müminin ve cesur olanın, okumuş olanın anlayışı ile okuma yazması olmayanın arasındaki farkı kapatabilir. Yani sadece ölüm bütün insanları eşit kılar.

Hiç şüphe yok ki, benim provokasyonumun özü insandır. Fakat, İnsanla ve Uzayla zaman ve mekan ötesinde hayatta ve ölümden bütünleşmiş değil miyim? Buna göre neden endişeleniyim ki.

Ben ki, yazılmış veya düşünülmüş her tabirden arınmış biri olarak bunu size söylemek için güç bulabiliyorum.

Ben oyum ki, sınırlanmış veya sınırlanmamış her türlü yargı getirmekten arınmış olarak gidiyorum. Ben oyum ki, insanlıktan ve yeryüzündeki sorun ve dertlerden arınmış olarak gidiyorum. Ben, oyum ki, eşitlik çağrısından mutlaki ebediyetten, evrensel adaletten arınmışım. Yolcu ve insanım aynı zamanda. Uzay tanrısından arınmış, yolcu ve en nihayetinde Evrenin tanrısı olarak, kendi iradesiyle insandan arınmış olarak gidiyorum.

Ben o yolcuyum, yolcu ve insan, yolcu ve evren tanrısı.

Ben özgür olanım; özgür ve İnsan da özgür, ve Evren tanrısı.

1999

rüyacıdan alıntılar

SONUNCUSU

Hayatın son anlarında rüya gören, olgun olgun düşünerek şu sonuçlara vardı:

Tanrı doğuyor, büyüyor sonra da insanların beğeninde ihtiyarlanmaktadır. Birileri kendi simalarına göre Allah'ın hayalini kafalarında oluşturmaktadırlar. Onlar Allah'ı sadece eğlence için "yarattıklarını" düşünmektedirler. Ondan korkanlar da bunu sırf yaşayabilmeleri için yapmaktadırlar. İnsan, kendi simasına göre hayalini kurduğu Allah'ın peşinden giderken zaman ve mekan içinde ihtiyarlanarak ve doğa ile boşluk içinde kaybolarak, şunu unutmaktadır ki, herşeyi silerek, herşeyi kendi isteklerine indirgemektedir.

Düşünebilen İnsan, ölümü tattıktan sonra, giderek daha çok korkmaktadır. Bu yüzden O, doğa ve evrendeki diğer nesnelere kıyasla özgürlük ve

bütünleşmeye aynı hızla katılamamaktadır. Bu yüzden mantığını devreye sokarak, bu iki kavramı algılama yükümlülüğüyle yüz yüze gelmektedir.

Geri kalanına gelince, hayatı sonradan düşleyerek O hayatı ve sonsuzluğu kendi kurduğu imaja göre algılamaktadır. Her şeye rağmen, bu sefer insan tekdüzeli olamamaktadır. Bizzat insan Tanrı olamayacaktır?

İnanç arayışı içinde olan insan yine de kendi yakınlarından uzaklaşmaktadır. Bu hallerde insanın büyük değerleri üzerinden kendi kendine ve insanlığa yaklaşması gerekir.

İnanç sözkonusu olurken insanın kurtuluşu açısından en iyi can simididir. Nafile, sağlam olmayan bir kurtuluştur bu. Bundan hareketle insanın, insanlık çıkarına olacak olan faaliyetlerde olması, çalışması isteği en iyi ve en güvenli kurtuluş yoludur.

Nerdeyse sankü dündü, insan doğaya hiç zarar vermeden doğaya boyun eğmekteydi. Oysa insan bugün doğayı kendi çıkarları için kullanıyor ve hatta doğaya meydan okuyabilmektedir. Şimdiye kadar O, tarihi geçmişteki varlığını yavaş bir evrimle korumaktaydı. O, giderek daha çok ve daha hızlı bir şekilde ilerleyen bir dünyanın koruyucusu olabilir.

Rüyacı, ırk, dil, bölge, din ve dogmalar açısından yapılan ayrışmalar açısından içinde ayrılmış olan olan dünyanın gelecekte hiçbir şansı olmadığı kanaatine varmaktadır. Çünkü kendisini o şartlarda sadece ve sadece nankörlük yaklaştırmaktadır. Bunun dışındaki bir dünya utançlıkla bezenmiş olacak ve hümanizme karşı yönelemez.

2000

“MİLLİMARŞLAR”DAN

9

Ben yeni doğan, daha genci olanım,
Yaşlısı, ebedileştirmeyi,
Ban Pederim, ben yorgunlukum
Ben anayım, ben hasatım

Ben cansızım, rahatsız olanım
Ben bitkiyim, ben hasatım
Ben iyilikim, hediyeğim
Ben altınım, fakirlikim

Ben aşk ve merhametim
Ben nefretim, memnuniyetsizlikim
Ben ümitim, beklentiyim
Ben mutlulukum, kaderim
Ben düşünceyim, adaletim,
Ben inancım, istegim,
Ben kahinim, görülenim
Her seyyar yıldızdayım
Ben hayatım, ölümüm,
Ben varlığım, varlıksızlığım,
Ben tanrıyım, ölümsüzlüküm,
Ben bütünlüküm, hiçbirşeyim
Ben O İnsanım
2000

11

Ben varım, sorumluyum demek,
Sen varsın demek ki yaşıyorsun,
Biz varız-biz öyle varız
Sebep bizi bağlamaktadır
Dayanışma bizi çözmektedir
Hem iyilik hem kötülük için
Borç bizi yükümlü kılmaktadır
2000

alfa-omega'dan alintilar

NICE YİTİRİLMİŞ ZAMAN
Bir buluşma veya öpücük ümidi ile
Hayaller üzerine sallan
Nice yitirilmiş zaman
İmkansızlığı düşünür
Ve düşlersin;

Nice yitirilmiş zaman
Yeryüzünde, denizde ve havada
Seyahat ederken;
Allah'ım !Yine de nekadar acı
Bu boşuna yitirilmiş zaman için!
2002

HAYATA DAİR
Dönüş yolunu bulduğumdan sonra
Düşünmeye ve sorgulamaya başladım
Ama anlamsız değil
Nedense cevaptan çok soruyla karşılaştım
2002

SON GÖZYAŞLARI
Ayrılık gözyaşları dökülmeye başlamıştı
Üzgün ve sıcak
Bir ayrılık için?
Bir buluşma veya öpücük ümidi
Veya şen ve şakrak
Bir tadı tatmak için?
Püskürük gibi
Az önce aktı gözyaşları
Beni giydirmeye itiyor
Ve işte giyiniyorum
Mukayese edilmeyen bir sevinçle!
Ayrılık üzerine bir zamanlar yazdığım
Bir türkü mırıldanıyorum;
İlk kez mırıldanıyorum
Şimdi artık gücüm beni terkederken
Son bir defa için;
Mırıldanıyorum
Bu türkünün sonunda
Gidebileceğim ümidiyle.
Ve işte hareket ediyorum,
İşte, sevinç sırtından uzaklaşıyorum.
2002

MUHATABTAN ALINTILAR**KAIN**

Ne yaptın Kain sen, insanoğlu senden ne yapmış böyle. Kardeşini öldürdün. Yoksa O, seni kendi hayalinden geçiren ve ölümünden suçlayan insan mıydı?

Senin küskünlüğünü farketmeden, senin kurbanlarını reddederek, onun kurbanlarını kabul eden Tanrı'nın Avel'i sana tercih ettiği doğruysa, sen, güçsüz varlık, senin aklına ve vücuduna hafifletici sebepler vermeye hazırım. Yok eğer, Avel seni öldürseydi, Tanrıya karşı ki aşkına dair bütün delillere rağmen, onu asla affetmeyecektim.

2002

ACIMAYA DAİR

Onu orada çarınha gerilmiş buldum. Yeniden onu orada buluyorum. Diđerini kurtarabilmek için, kurbanına ölümüne dalmış buluyorum. İkimiz arasındaki mübadelenin yerini buluyorum. Kimbilir belki de biz, Biziz.

2002

YEL DEĞİRMENLERİ

Çoktandır seni arıyorum Servantes. Ancak Eşeğine binmiş sadık arkadaşı Sanço'nun refakatında, Rosinant adındaki atına binmiş ve yel değirmenlerine doğru giden Don Kişot'u buluyorum orada sadece.

Oooo... sevgili Miguel, insanların ruhu ve hayalinde, Don Kişot'u ölümsüz kıldın sen. Ve iyi ki öyle yaptın. Çünkü ben seni kendi kahramanın peşinden yeni bir macera peşinde olduğunu düşünüyorum. Oysa o kahraman bizzat sensin.

Demek ki, bizim maceramız, ortak maceramız Don Kişot ve Sanço'yu teşhir etmektir.

2002

DAG

Birleşmiş Milletler Örgütü'nün Sekreteri olmayı başaran ikinci şahısı Hammanrskyold.

Uzun zamandır savaş ne olduğunu bilmeyen bir ülke olan İsveç'e geliyorum.Senin, dünya barışını pekiştirmek görevin vardı. Yükümlülükler adamıydın sen ve başarıyla çalıştın. Bugün aynı o teşkilatı, tektarafılığın, bir fikrin, bir ülkünün, bayraktarlığını yaptığını görünce nasıl bir hüzüne kapıldığımızı anlatamam'.

2002

ÇOCUKLARI

Amerika Birleşik Devletlerin kurtarıcısı olan sen Corc Vaşinton, daha iyi bir insanlık yaratmak için uğraşan sen çocuklarına bak! Senin gidişinden iki yüz yıl sonra yeryüzündeki bol su kaynaklarını kirlenmeye terkederek, varisi olmayan milyonlarca insanı sususuzluktan ölmeye mahkum kılarak, su kaynakları arama peşinde, Mars'a kadar olan alanı nasıl ele geçirdiklerine bak.

Böyle çocuklar mı istiyordun hey Vaşinton?
2002

hatiralardan alıntılar

“GİRİŞ”TEN

Oğlum benim,

Çok kez deden, bana rakamlar onu öldürdüğünü tekrarlardı. Şunu söylemek istiyordu ki, bürokrasiye bağlı çalışmaları onu yazmaktan alıkomuştu. Sana şunu söylemek isterdim ki, beni ise harfler çok daha kolay devirdiler. Çünkü harfleri, yeri olmayan yerlere dizedim. Mesela çok sayıda kitaplaşmamış eserlerde dizedim onları. Anlaşılan faydalı ve cazibeli olarak görüldüler. Ancak onlar beni, yaratıcılığın tek yolu olan edebiyat eserlerinden dışladılar.

Sen, ki özgürlük peşindesin,

Her insanın gurur duyması gerektiği kökleri sahip olduğunu bilmen gerekir. Bu köklerin bir tek şart haricinde nasıl oldukları önemli değildir. Bu şart ise kalite olmalıdır ve eksikliklerden arınmış olmalıdır.

Senin köklerin, kahinler, havariler ve peygamberlerin külüne inmektedir. Ben sadece oldukça tanınmış olanlardan konuşmak istemiyorum. Aynı şekilde bilinç ve kültür dolu olan kahinler, havariler ve peygamberler ve insan ömrünü kendi zamanının ruhu içinde yaşayanlar hakkında da konuşmak istiyorum.

Senin köklerin oğlum, dünyanın merkezi olan Şark'ta (doğuda) bulunmaktadır:

Tek tanrıyı bulan Aramey'liler sana EL ismini vermiş. Çünkü Naaman onun sadece hizmetkarıdır. Aramey Ordunun başı olan Suriye'li Naaman'a gelince O, Hazreti İsa'dan önce dokuzuncu yüzyılda Kahin Elisey tarafından Ürdün Nehri sularıyla yedi kez yıkanarak cüzam hastalığından tedavi edilmekteymiş. Ancak ondan önemlisi Arameyce, Hazreti İsa'nın konuştuğu dildi.

Sen, yazıyı icat eden ve diğerlerin uygarlıklarıyla da tanışarak kendi kimliğini kaybettiği için bunun tadını alamayan Kanaanlıların ülkesi olan Fenikya çocuğusun.

Sen, aynı zamanda adalet konusundaki meşur delilleri olan, ancak bugün bulanmış ve yine bir gün canlanacakları konusunda kuşku duyulan, adalet davası konusunda hiç değişmemiş olarak kalan, Arapların da çocuğusun.

Devamla, Sen aynı zamanda Lübnan çocuğusun. Senin başarın bütünüyle işi ticarete dökmüş (merkantilizmle) kuşatılmış Ulus düzeyinde değil, bir şahsiyet düzeyinde görünmektedir.

Sen aynı zamanda tarihe kök salmış Şark (doğu) kilisesinin de oğlusun. Bir kilise ki, ne kadar da bölünmüş olsa, ilahi okuyucuları hergün Tanrı uğruna ilahiler yüceltmektedirler.

Bütün bunlardan dolayı gururlu ol. Hey oğlum, bütün bunları sen sırtına al ve daima onları hatırla, çünkü sen aynı zamanda anın çocuğu, bütün insanlığın çocuğusun.

Şunu da unutma ki, sen, fertleri hiçbir zaman hiç kimseyi ezemmiş bir ailenin çocuğusun. Çünkü insan sözün tam anlamıyla hiç kimseyi ezmek için, insanlığını galeyana getirmesi yeterdir. Adlaetsiz bir yargılanma yüzünden kendini zindanede bulacağın anda bile, özgürlüğe ilişkin yalancı bir ümide kapılacak yerde, o anda bile özgür bilince sahip ol...

الثقافة بالمجان

Ath-Thaqafa bil Majjan

Série littéraire gratuite établie et dirigée depuis 1991 par
Free of charge literary series established and directed since 1991 by
Serie literaria gratuita establecida y dirigida desde 1991 por
Naji Naaman

najinaaman
an-najiyyat

AN-NAJIYYAT

النَّجِيَّات

© *Tous droits réservés – All rights reserved – Todos los derechos reservados – الحقوق محفوظة*
Maison Naaman pour la Culture & www.najinaaman.org